

ASSERTIONES

EX

UNIVERSO JURE.

EX

JURE NATURÆ.

I.

 Nullæ dantur actiones subjective & in concreto indifferentes.

II.

Omnis actio libera intrinsecam habet moralitatem.

III.

Ex qua legum naturalium existentia optime demonstratur.

X

IV.

IV.

Plenum tamen earundem robur non nisi ex Dei attributis intelligitur.

V.

Leges naturales sunt necessariae & immutabiles.

VI.

Obligamur naturaliter Deum colere cultu non solum interno, sed etiam externo.

VII.

Autochiria juri naturali repugnat.

VIII.

Adeo ut nec acerbissimae mortis fugiendae causa licita sit.

IX.

Licitum est non modo membra & vitam,

X.

Sed & res nostras majoris momenti cum nece injusti aggressoris tueri, servato inculpatae tutelae moderamine.

XI.

Ideo fuga sibi consulere turpe non est, si per hanc in tuto collocamur.

XII.

Etiam adversus furiosum se defendere licet.

XIII.

Idem jus ad defendendam pudicitiam;

XIV.

Non tamen ad declinandam famae laesionem competit.

XV.

Omne mendacium prohibitum est.

XVI.

Occupatio est modus acquirendi originarius.

XVII.

Usucapio non est modus acquirendi derivativus juris naturalis.

XVIII.

Ablatio rei alienæ in extrema necessitate illicita non est.

XIX.

Subest tamen ablatum restituendi obligatio, si melior obtigerit fortuna.

XX.

Pactum metu injusto extortum est in thesi ipso jure nullum.

XXI.

Nec pactum de re turpi, nec pactum sub turpi conditione initum ullam ex se producit obligationem præstandi id, quod promissum est.

XXII.

Si vero præstitum jam est, solutum amplius repeti non potest.

XXIII.

Juramentum, si modo debita adsint requisita, recte ponitur inter modos confirmandi pacta.

XXIV.

Contractus fœnebris juri naturali non repugnat.

XXV.

Si servus obnoxius absque omni culpa Domini damnum dederit, Dominus nec damnum refarcire, nec servum extradere tenetur.

XXVI.

Sola victoria nullum producit jus.

XXVII.

Licet matrimonium sit societas necessaria relate ad totum genus humanum, talis tamen non est relate ad singulos homines seorsim consideratos.

XXVIII.

Polyandria simultanea semper repugnat legi naturali.

XXIX.

Polygynæcia tamen jure naturæ absoluto prohibita non est.

XXX.

Testamentaria successio est juris naturalis.

E X

JURE PUBLICO UNIVERSALI

XXXI.

Causa condendæ civitatis fuit adpetitus naturalis felicitatis externæ, posito collisionis statu.

XXXII.

Civitas in genere unico pacto constituitur.

XXXIII.

Omnis Majestas debet esse summa & independens, cui summæ & independentiæ nexus feudalis simplex non obstat.

XXXIV.

Potest quidem civis innocens ad servandam civitatem extradi, nullatenus vero occidi.

XXXV.

Tutor regius Majestatem non habet.

XXXVI.

XXXVI.

Potest successor juri suo succedendi in regno renunciare.

XXXVII.

Eaque renunciatio liberis nondum conceptis nocet.

XXXVIII.

Forma civitatis mixta impossibilis non est.

XXXIX.

Si vivo Rege lis oriatur de successione in regno familiari, in ea neque Rex,

XL.

Neque populus judex esse potest.

XLI.

Errant Monarchomachi, dum realem Majestatem populo, Monarchæ personalem duntaxat attribuunt.

XLII.

Hinc subditi nunquam possunt resistere Principi, ne quidem leges fundamentales violanti.

XLIII.

Clausula commissoria neque impedit, quo minus Imperans Majestatem habeat.

XLIV.

Neque, si in eam committat, imperium semper in foro externo amittit.

XLV.

Possunt cives Rege ejecto victori licite & valide homagium præstare, id tamen jus victori in regnum non tribuit.

XLVI.

Vicarii regni per se Majestatem nequaquam habent.

EX
JURE GENTIUM,

XLVII.

In Principis amici ejusque inviti teritorio militem conducere non licet.

XLVIII.

Sola læsio aliter indeclinabilis est juxta belli causa.

XLIX.

Talis vero minime est habenda solius æquilibrii conservatio.

L.

Neque crescens vicinæ gentis potentia, neque religionis diversitas, proinde inter gentes religionem vi & armis propagare illicitum est.

LI.

Neque gens, quæ nobilitatum ab alia gente pro nobili agnoscere non vult, propterea hanc gentem lædit.

LII.

Bellum juris controversi decidendi causa susceptum naturaliter illicitum est.

LIII.

Licet gentem bellum justum gerentem, neque sibi ipsi sufficientem, adjuvare etiam nullo pacto precedente.

LIV.

In bello offensivo regulariter necessaria est aliqua belli indicio, non æque in defensivo.

LV.

LV.

Repressaliarum, & Andropisæ usus inter gentes exerceri solitus æquitate naturali nititur. Vis tamen ejus ad vitam capti se non extendit.

LVI.

Jus in personas hostium in bello justo ex necessitate defensionis nostri & rerum nostrarum duntaxat metiendum est.

LVII.

Non potest pacto pacis exceptio quod metus causa opponi.

LVIII.

Fœdera etiam cum Principe diversæ religionis inire licet.

E X

J U R E C I V I L I.

LIX.

Obligatio redditione unius Chirographi, cum duo exstant, remissa non videtur.

LX.

Usufructuarius extraneo cedere nequit usumfructum, & si cesserit, ad proprietarium revertitur.

LXI.

B. F. possessor omnes fructus etiam mere naturales suos facit.

LXII.

Domino tamen supervenienti præter rem etiam fructus in natura exstantes restituit, non etiam virtualiter exstantes, seu quibus factus est locupletior.

LXIII.

LXIII.

Etiam ex legatis piis deducitur falcidia.

LXIV.

Filius iuste exheredatus ad augendam legitimam computator.

LXV.

Actio de tigno juncto etiam contra b. f. ædificantem datur in duplum.

LXVI.

Periculum rei in specie venditæ, sed nondum traditæ, ad emitorem pertinet.

LXVII.

Filius familias exceptionem S^Cti Macedoniani cum effectu & salva conscientia opponere potest, quamvis pecunia apud eum existet.

LXVIII.

Pater non obligatur filiam divitem dotare.

LXIX.

Pupillus contrahens sine autoritate tutoris in regula neque naturaliter obligatur.

LXX.

Tutor ob dolum remotus fit infamis, ob culpam latam non æque.

LXXI.

Si legata ex testamento imperfecto uni solvuntur, ideo aliis præstanda non sunt.

LXXII.

Si quis rem, quam cum alio communem habet, simpliciter legat, ea tantum portio debetur, quæ testatoris fuit.

LXXIII.

LXXIII.

Filius fideicommissio gravatus non detrahit duplitem quartam.

LXXIV.

Supernascentia liberorum non est causa communis revocandæ donationis, sed soli patrono donanti propria.

LXXV.

Exceptio. N. N. pecuniæ ordinaria etiam post biennium opponi potest.

E X

JURE ECCLESIASTICO, TAM PUBLICO
QUAM PRIVATO.

LXXVI.

Episcoporum potestas est immediate a Deo.

LXXVII.

Decretum sessionis IV. Concilii Constantiensis est inviolatum, proinde secundum hoc pronuntiandum est.

LXXVIII.

Potestas sacra a politica omnino distincta est, adeo ut una ab altera ne quidem indirecte dependeat.

LXXIX.

Jus convocandi Concilia S. Pontifici ita quæsitum est, ut tamen nihil impediatur, quo minus prima illa Ecclesiæ Concilia ab Imperatoribus convocari potuerint.

LXXX.

Ut lex ecclesiastica omnes fideles obliget, non sufficit eam Romæ promulgari, sed in omnibus diocesisibus promulganda est.

LXXXI.

Neque promulganda est, antequam accesserit placetum regium.

LXXXII.

Clericus privilegio fori renunciare non potest.

LXXXIII.

Quod tamen non officit, quo minus coram iudice laico reconveniri possit.

LXXXIV.

Prælati hereditatem aut legatum Ecclesiæ relictum, vel donationem eidem factam nec licite nec valide alienat.

LXXXV.

Immunitas clericorum in rebus temporalibus ex privilegiis Principum repetenda est.

LXXXVI.

Jus decimandi, cum sit juris humani, etiam a laico præscriptione immemoriali adquiri potest.

LXXXVII.

Princeps politicus impedimentum matrimonii, quoad contractus est, iusta ex causa statuere potest.

✠   ✠   ✠

E X

JURE PUBLICO S. R. I.

LXXXVIII.

Imperium Rom. Germanicum est Monarchia legibus fundamentalibus limitata.

LXXXIX.

Recessus Imperii Imperatorem non nisi per modum pacti obligant.

LXXXX.

Status in regula per leges suas recessibus Imperii derogare nequeunt.

LXXXXI.

Introductio simultanea innoxii nequaquam repugnat.

LXXXXII.

Ad exercitium primariarum precum Imperator indulto pontificio non indiget.

E X

JURE FEUDALI.

LXXXXIII.

In feudis foeminae succedunt in subsidium, si nemo ex stirpe masculina superfit, quamvis prima acquirens foemina fit.

LXXXXIV.

Foeminae etiam a feudo franco exclusae sunt.

LXXXXV.

LXXXV.

Filius jure Longobardico, repudiato patris allodio, in feudum succedere non potest.

LXXXVI.

Vasalli de feudo litigantes sine consensu Domini arbitros eligere non possunt.

E X

JURE CRIMINALI.

LXXXVII.

Pœnæ dictæ arbitrariæ non omnino pendent a Judicis arbitrio, sed ex regulis Imputationis determinandæ sunt.

LXXXVIII.

Pœna mortis in civitate sæpe est necessaria.

LXXXIX.

Tortura suis limitibus circumscripta justum aliquando esse potest eruendæ veritatis remedium.

C.

Ex confessione penitus, ut ajunt, qualificata condemnatus, & deinde confessionem simpliciter revocans, nihilominus ultimo supplicio affici potest jure communi. Aliter tamen obtinet in Austria.

